

Velká tajemství Prahy

David Černý

Foto: Karel Dobes

David Černý

VELKÁ tajemství Prahy

Grada Publishing

OBSAH

O ježcích v petrské zvonici	11
--	-----------

1 Nejkrásnější pražské veduty	16
1.1 Staroměstské náměstí v roce 1836.....	20
1.2 Na vlčí mlhu	24
1.3 Socha plná hříchů.....	28
1.4 Smíchov – tam, kde se smí chovat kozy	32
1.5 Proč vedou zámecké schody ke hradu.....	36
1.6 Karlín je vlastně Karolín	40
1.7 Nejostřejší zatáčka v Praze.....	44
1.8 Byl to ten slavný den	48
1.9 Romantická krajina venkovské Libně	52
1.10 Schodiště pro záchranu života	56
1.11 Když ještě řehťali koně na Koňském trhu.....	60
1.12 Zlatá éra pražských mostů.....	64

2 Tam, kde se rodí Pražané.....	67
--	-----------

A také o chodbě, kterou chodily tajně rodit dámy z vyšší společnosti

3 O kostele, který není vidět	71
--	-----------

Nemá fasádu, nemá střechu, ani věž a přesto do něj můžete vstoupit

4 Mistrovské dílo z velké pozemské lásky	79
---	-----------

Příběh nejodvážnější klenby v Praze

5 Když ještě zamrzala Vltava... ..	82
---	-----------

... proháněly se tisíce Pražanů na svých šlajfkách mezi břehy.

6 Vyšehrad – ráj pražských vodníků.....87

Kde hledat ty, kteří sbírají lidské duše do hrníčků

7 Za Pražským Jezulátkem.....91

Malá soška plnící velká přání

8 Nejslavnější pražská kurtizána – Modrá Tonka Šibenice95

Procházka po pražských hampejzech, bordelech a nevěstincích

9 Vousatá Starosta na kříži99

Svatá, které narostly vousy, aby se nemusela provdat za pohana

10 Když se svět zastaví103

Návštěva kláštera svatého Gabriela na pražském Smíchově

11 Provizorní kostel svatého Vojtěcha v Libni109

Jedinečný secesní chrám, se kterým se počítalo jen na chvíli

12 Zázračný pramen Pučka zapomenutý v garáži.....112

Kam si farář z nedalekého kostela chodí pro svěcenou vodu

13 Česká filmová horečka.....115

Začala na vysoké skále za Prahou

14 Stadion pro čtvrt milionu lidí.....121

Vítejte na největším stadionu světa, který stojí na strahovském kopci

Foto: Karel Dobeš

*Malíř Václav Jansa zachytil na zdivu
petrské zvonice vývěsní štít pekařského
obchodu rodiny Černých
Zdroj: archiv autora*

O ježcích v petrské zvonici

Byli jsme pekaři v Petrské čtvrti na rohu Samcovy
a Petrské ulice.

Mám to štěstí, že pocházím ze staré pražské rodiny. U petrské zvonice stála po staletí pekárna rodiny Černých. Zvonice je krásná starobylá věž, u jednoho z nejstarších pražských kostelů.

Ono, aby byl kostel zasvěcen apoštolu Petrovi, není zase tak úplně obvyklé, protože se má tak nějak za to, že když je Petrovi zasvěcena hlavní bazilika katolické církve v Římě, že by se s tím zasvěcením nemělo plýtvat. Takže katedrály svatého Petra najdeme většinou v Británii v anglikánské církvi, ale v katolickém světě jsou kostely tohoto zasvěcení spíš vzácné.

Ve zvonici u kostela, který nedaleko Florence stojí bez mála 900 let, dodnes bijí tři zvony: Petr z roku 1691, Pavel z roku 1724 a nejmenší umíráček. Býval tam ještě čtvrtý zvon, Jan Křtitel, který byl ale stejně jako další tisícovky zvonů roztaven za války.

Ve zvonici pomáhal zvonit i neposedný chlapec – žák místní farní školy – Karel Hynek Mácha, který se tu zranil při pádu z trámu. Jizvy na tváři později v dospělém věku skrýval pod hustým plnovousem. Malý Ignác, později Hynek

Mácha byl snad i spolužákem mého prapradědečka, pekaře z Petrské čtvrti, se kterým se mohl potkávat nejen ve školních lavicích, ale také právě ve zvonici, v jejíž bráně provozovala rodina obchod. Zrovna nedávno mi táta ukazoval niku ve věžním zdivu po chybějícím kameni, která sloužila jako polička. Byl to zvláštní pocit, když jsem do ní vložil ruku a přejel po kameni, jako bych se skrz ten kámen spojil s prapředky.

S naší pekařskou rodinou žila i rodina ježků. Tato roztomilá zvířátka totiž tradičně doprovázela pekaře, protože zdecimovala pradávne nepřátele pekařů, totiž moučné šváby. Generace lidí a ježků žily ve vzájemné symbióze po staletí, až do roku 1951, kdy komunisté živnost zabavili, posléze krám zavřeli, a nakonec zbořili i celý barák. Kam zmizeli ježci, nevím, ale jsem rád, že se zachovaly aspoň příběhy, které mi vyprávěl můj táta, jenž je znal od svého

dědy pekaře. A je pravda, že příběh o ježcích a Karlu Hynku Máchovi je sice romantický a krásný, ale představa, jak

vstávám ve dvě hodiny ráno a zadělávám dnes a denně na rohlíky, mě přece jen děsí.

Autor knihy David Černý stojí před petrskou zvonící, kde jeho rodina chovala ježky, kteří byli vždy velkými pomocníky pekařů
Foto: Klára Hášová